

ятъ. Питатъ ги нѣщо по естественитѣ науки — сжшо не знаятъ. Тѣ се виждатъ въ чудо, не знаятъ, какво да правятъ. Вие се намирате предъ прага на духовния свѣтъ, искате да влѣзете вътре, но не ви пушатъ безъ изпитъ. Непременно трѣбва да държите матура, а знанията ви сж оскъдни. Ще кажете, че за духовния свѣтъ е нужно любовь. Вѣрно е, че любовта разрешава всички въпроси, но какво разбирате вие подъ думата „любовъ“? Ако сте търгували и сте изгубили всичкия си капиталъ, какво сте придобили съ тази търговия? Ако сте учили десетъ години наредъ и сте станали безбожникъ, какво знание сте придобили? Ще кажете, че сте свършили по геология, познавате земята и промѣнитѣ, презъ които е минала. Ако знаете геология, а отричате сжществуването на Бога, вие нищо не сте придобили. Това не е геология, но нѣщо подобно на анатомията, която изучава мъртвия човѣкъ, т. е. човѣка безъ живота въ него. Човѣкъ изучава човѣшкитѣ органи и тѣхнитѣ функции, но за истинския човѣкъ, който живѣе въ тия органи и ги управлява, нищо не знае. Всѣко знание е осмислено, когато може да се приложи на време и да даде резултатъ. Всѣка постѣпка, всѣко чувство сж ценни, когато иматъ съдържание въ себе си.

Младъ, ученъ човѣкъ отива на планината да се разходи и носи съ себе си торба, пълна съ храна. На пѣтя си той срѣща млада, красива мома, която се е обѣркала въ гората.